

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 432/2010-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. novembra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť I. K., P., a G. K., P., zastúpených advokátkou JUDr. J. P., Advokátska kancelária, B., ktorou namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 83/2005 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. K. a G. K. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. septembra 2010 doručená sťažnosť I. K. a G. K. (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na

prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 83/2005.

2. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že konanie na okresnom súde začalo podaním žaloby sťažovateľov 26. októbra 2005 a ku dňu podania sťažnosti na ústavnom súde nie je konanie právoplatne skončené. Sťažovatelia vyslovujú názor, že v konaní dochádza k zbytočným prieťahom, a v tejto súvislosti vo svojej sťažnosti v podstatnom uviedli: *„Postup súdu, ktorý nebol schopný 5 rokov vyniesť konečné rozhodnutie vo veci a 1 a ½ roka nevytýčil termín pojednávania a nepokračoval v konaní, nemožno považovať za postup v súlade so základnými zásadami občianskeho súdneho procesu a za postup, ktorý by splňal požiadavku na vedenie konania bez zbytočných prieťahov. V období posledných 18 mesiacov súd nevykonal žiaden úkon smerujúci k meritórnemu rozhodnutiu vo veci samej, čo odporuje § 100 O. s. p., podľa ktorého len čo konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov, aby vec voľa čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.“*

3. Sťažovatelia v petite sťažnosti žiadajú vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 8 C 83/2005 s tým, aby sa zároveň okresnému súdu prikázalo v označenej veci konať bez zbytočných prieťahov. Sťažovatelia zároveň žiadajú priznať každému z nich primerané zadostučinenie v sume 2 000 €. Napokon sa sťažovatelia domáhajú náhrady trov právneho zastúpenia.

II.

4. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný

súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

5. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto zákonného ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje, a na použitie ktorých je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

8. Iným právnym prostriedkom, ktorý poskytuje ochranu sťažovateľmi označených základných práv, je sťažnosť na prietahy podľa § 62 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 757/2004 Z. z. o súdoch a zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“). Ústavný súd k tomu zároveň dodáva, že v zmysle ustálenej judikatúry sa podanie sťažnosti na prietahy podľa zákona o súdoch považuje za vyčerpanie

účinného prostriedku nápravy v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde len v tom prípade, ak sťažovatelia poskytnú príslušnému súdu dostatočný priestor na prijatie opatrení pre účely nápravy a odstránenia protiprávneho stavu zapríčineného jeho nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou (podobne IV. ÚS 74/05, IV. ÚS 48/06, II. ÚS 101/06).

9. Z príloh pripojených k sťažnosti vyplýva, že sťažovatelia podali predsedníčke okresného súdu sťažnosť na prietahy podľa zákona o súdoch najskôr 14. septembra 2010. Vzhľadom na to, že ústavnému súdu bol návrh doručený 20. septembra 2010, t. j. po uplynutí menej než jedného týždňa od odoslania podania predsedníčke okresného súdu, ústavný súd posudzuje podanie sťažnosti na prietahy podľa zákona o súdoch zo strany sťažovateľov iba ako formálny úkon, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak takáto sťažnosť mohla mať. Zjavnú formálnosť podanej sťažnosti na prietahy predsedníčke okresného súdu zvyrazňuje skutočnosť, že sťažovatelia podali návrh na ústavnom súde skôr, než im bola doručená odpoveď predsedníčky okresného súdu s vyjadrením o ďalšom predpokladanom postupe v konaní.

10. Ústavný súd konštatuje, že okresnému súdu nebola po podaní sťažnosti na prietahy podľa zákona o súdoch poskytnutá primeraná lehota na prijatie účinných opatrení proti zbytočným prietahom v napadnutom konaní.

11. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia. Keďže sťažnosť bola odmietnutá pre neprípustnosť, ústavný súd sa už ďalšími návrhmi sťažovateľov uplatnenými v sťažnosti nezaoberal.

12. Ústavný súd v závere pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto sťažovateľom nebráni, aby v prípade, ak by okresný súd v ďalšom priebehu konania nepostupoval efektívne a plynulo, podali v tej istej veci opätovne sťažnosť ústavnému súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. novembra 2010